

Stele căzătoare

Nicu Hăloiu

Stele căzătoare

...

Tremură soldatu-n tranșee,
Mâine, în zori, va fi bătălia
Ah, de-ar mai auzi ciocârlia
Rărcită pe Calea Lactee!
Dușmanul e-acolo, în față,
Nu-l vede, dar îi simte tăria
Ah, de-ar auzi și el ciocârlia,
Poate-ar gândi că moartea-i o hoată!

....

Tremură soldatul, de frig sau de teamă?
Nu știe, dar simte cum dinții-l lovesc
Își spune, dacă nu mai trăiesc,
Iartă-mă, iartă-mă, mamă!

....

Iartă-mă, că m-ai rugat în zadar,
Dragul mării băiat, te rog, nu te duce,
Nu vreau să te știu sub o cruce!
Dar eu, m-am înrolat voluntar.

...

Dar de ce o fi oare război?
Și pentru cine se dă bătălia?
Ah, de-aș mai auzi ciocârlia
Și pe tata cântând din cimpoi!

...

Nu mai plouă, dar e încă noroi,
Parcă sunt singur aici în tranșee,
Câți oare, câți oare din noi,
Când se va sfârși bătălia,
Vor mai auzi ciocârlia,
Rărcită pe Calea Lactee
Și eu, pe tata cântând la cimpoi?

...

În zori, trompetele sună,
Stelele cad, obuzierele tună,
Cade soldatul și-ncepe să geamă:
Iartă-mă, iartă-mă mamă!